

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913010066
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7913010066.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. apríla 2014, v trestnej veci proti Š. L., obžalovaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f/, ods.3 písm. b/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Trebišove zo dňa 9.1.2014 sp.zn. 3 T 19/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Š. L..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Trebišove zo dňa 9.1.2014 sp.zn. 3 T 19/2013 bol obžalovaný Š. L. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.f/, ods.3 písm.b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 9.11.2012 okolo 07.00 hod. cez otvorenú bránu vošiel do dvora areálu V. B., D..O..M.. T. Q., A.. G. Š. Č.. XX/XXX E. T. Q., odkiaľ odcudzil tri kovové tyče o rozmeroch 5 x 150 cm a jeden dvojité špirálový radiátor v dĺžke 200 cm, čím pre spoločnosť B., D..O..M., T. Q., G. Š. Č..XX/XXX E. T. Q. spôsobil škodu 8,40 €,

2/ dňa 5.12.2012 o 12.20 hod. v T. Q. z budovy bývalej bezpečnostnej služby „G. na ulici G. odcudzil nefunkčnú telefónnu búdku, čím spôsobil poškodenú stranu X. G. D., D..O..M., D. vo výške 10,- €,

3/ dňa 10.1.2013 okolo 13.00 hod. z nákladného priestoru vozidla C. R..Č.. P. XXX Q., zaparkovaného v T. Q. L. A. B.. T., pred rodinným K. Č..XX odcudzil 30 kg kuchynskej soli, čím spôsobil škodu poškodenému I. D. vo výške 8,40 € ,

a tieto skutky spáchal napriek tomu, že policajtom OO PZ Kráľovský Chlmec mu dňa 26.3.2012 pre prečin proti majetku podľa § 50 ods.1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch bola uložená bloková pokuta vo výške 30,- €,

a tieto skutky spáchal napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/175/2011 zo dňa 16.12.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.1.2012, mu pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f/ Tr.zák. bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, výkon ktorého bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Obžalovanému Š. L. za to bol podľa § 212 ods.3, § 37 písm.m/, § 38 ods.4 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. obžalovaný Š. L. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. obžalovanému Š. L. bola uložená povinnosť zaplatiť poškodenému I. D., L.. XX.X.XXXX (správne XX.X.XXXX) E. E., bytom T. Q., A.. B.. T. Č..XXX/XX, sumu 5,60 € (päť eur a šesťdesiat centov).

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný Š. L., ktoré odôvodnil tým, že uložený trest sa mu javí ako neprimerane prísny, resp. pokiaľ sa týka krádeže kuchynskej soli a spôsobenia škody, nič neukradol a o tom vypovedali I. Q., O.. S. D..

Na podklade odvolania obžalovaného Š. L. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom vykonal dokazovanie ohľadne jednotlivých skutkov obžalôb, ktorých konanie spojil na spoločné prejednanie a rozhodnutie, keď trestnú vec obžalovaného Š. L. vedenú na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 3T 113/2013 spojil na spoločné konanie s trestnou vecou sp.zn. 3 T 19/2013 Okresného súdu Trebišov a vo veci rozhodol a zistil, že odvolanie obžalovaného Š. L. nie je dôvodné.

Postup okresného súdu, keď spojil na spoločné konanie a rozhodnutie dve trestné veci, ako je to vyššie uvedené, bol v zmysle ustanovenia § 21 ods.3 Tr.por. zákonom daný.

Podľa § 21 ods.3 Tr.por., ak sú podmienky spoločného konania, môže súd spojiť na spoločné prejednanie a rozhodnutie veci, v ktorých boli podané samostatné obžaloby.

Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania, ani odvolací súd nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí súdu prvého stupňa, pokiaľ sa týka viny obžalovaného Š. L. zo spáchania skutkov, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, pritom poukazuje na výsledky vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa, ktoré si osvojuje a ničím viac nedopĺňa.

Súd prvého stupňa ale pochybil pokiaľ sa týka otázky viny obžalovaného Š. L., pokiaľ jeho konanie právne kvalifikoval ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f/, ods.3 písm.b/ Tr.zák., za všetky tri jeho čiastkové konania.

Podľa § 122 ods.13 Tr.zák., konania v prvých dvoch skutkoch napadnutého rozsudku správne mali byť právne posúdené ako súbeh žalovaných trestných činov a preto mal byť obžalovanému Š. L. uložený súhrnný trest, resp. malo byť upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom už na uložený trest trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.12.2012 sp.zn. 4 T 169/2012, ktorý mu bol doručený dňa 18.12.2012.

Pri správnom použití Trestného zákona, a to predovšetkým momentu vznesenia obvinenia pre jednotlivé čiastkové skutky a ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods.1 Tr.zák., podľa ktorého, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, t.j. podľa § 41 Tr.zák., mal byť obžalovanému Š. L. uložený súhrnný trest a samostatný trest.

Pokiaľ by bol súd prvého stupňa ukladal súhrnný trest odňatia slobody v zmysle vyššie uvedeného, obžalovanému Š.P. L. hrozilo uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 42 ods.1,2 Tr.zák., vzhľadom na trest už mu uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.12.2012 sp.zn. 4 T 169/2012, ktorý mu bol doručený dňa 18.12.2012, za prvé dva čiastkové skutky uvedené v napadnutom rozsudku, nakoľko moment doručenia trestného rozkazu je potrebné z pohľadu trestného práva považovať za moment vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku. Skutky pod bodom 1/ a 2/ napadnutého rozsudku obžalovaný Š. L. spáchal skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.12.2012 sp.zn. 4 T 169/2012, preto prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, resp. upustenie od uloženia súhrnného trestu v zmysle ustanovenia podľa § 44 Tr.zák. k týmto dvom skutkom.

Za čiastkový skutok obžalovaného Š. L. zo dňa 10.1.2013 tak prichádzalo uloženie samostatného trestu v zmysle ustanovenia § 212 ods.2 písm.f/, ods.3 písm.b/ Tr.zák., kde pri prevahe priťažujúcich okolností,

ako na to správne poukázal súd prvého stupňa, v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Tr.zák. a § 38 ods.4 Tr.zák. prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov až 3 roky.

Obžalovanému Š. L. napadnutým rozsudkom bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, preto nebol dôvod, aby odvolací súd pochybenie súdu prvého stupňa ohľadne uloženia súhrnného trestu a samostatného trestu, vzhľadom na momenty vznesenia obvinenia, keďže ohľadne skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku, ktorý spáchal dňa 9.11.2012 mu bolo vznesené obvinenie dňa 13.12.2012, ohľadne skutku pod bodom 2/, ktorý spáchal dňa 5.12.2012, mu bolo vznesené obvinenie 21.2.2013 a ohľadne posledného skutku, ktorého sa dopustil dňa 10.1.2013, mu bolo vznesené obvinenie dňa 10.4.2013, aby za prvé dva skutky v napadnutom rozsudku rozhodol podľa zásad o ukladaní súhrnného trestu a za tretí čiastkový skutok o uložení samostatného trestu, keďže uložený trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní šesťnástich mesiacov pri rozpätí trestnej sadzby 16 mesiacov až 3 roky bol zákonný.

Uložený trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 38 ods.4 Tr.zák. nemožno v žiadnom prípade považovať za neprimerane prísny trest. Aj zaradenie obžalovaného Š. L. pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bol v súlade so zákonom v zmysle ustanovenia § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák.

Odvolací súd nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu, pokiaľ sa týka výroku o vine obžalovaného Š. L. ohľadne tretieho skutku napadnutého rozsudku, preto v celom rozsahu poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, ako aj na samotné vyhlásenie obžalovaného Š. L., pokiaľ sa týka jeho vyhlásenia ohľadne viny ohľadne skutkov v teraz napadnutom rozsudku pod bodom jedna a dva napadnutého rozsudku, ku ktorým súd prvého stupňa ohľadne viny dokazovanie nevykonával.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného Š. L., ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.